

ทศวรรษของอินโดนีเซีย

The Urban Land Institute (ULI) และ Pricewaterhouse Coopers (PwC) สองสถาบันจัดอันดับได้จัดแนวโน้มการลงทุนอสังหาริมทรัพย์ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. 2556 โดยให้ข้อมูลตรงกันว่า เมืองที่จะมีการเติบโตมากที่สุดและเป็นเมืองที่มีการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์มากที่สุดใน พ.ศ. 2556 นี้คือ กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย

อันดับ 2-5 คือ เชียงไฮ้ สิงคโปร์ ชิดนี และกัวลาลัมเปอร์ สำหรับกรุงเทพฯ ที่ว่าดังเรื่องสร้างเศรษฐกิจจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้จำนวนมากมาย ก็เพียงแค่ “มาก” ในสายตาของไอบีดีเอียกโลกการเงิน้องกันขอยสองเมื่อเทียบกับจาการ์ตาซึ่งไฮ้สิงคโปร์ ชิดนี และกัวลาลัมเปอร์แล้ว เราเป็นแค่ทารกเพิ่งคลอด

สิงคโปร์ว่าเจ๋งๆ เป็นศูนย์กลางการลงทุนของภูมิภาคมานาน ยังสู้จาการ์ตาไม่ได้ เชียงไฮ้เมืองเศรษฐกิจอันดับ 1 ของจีน วันนี้อยู่ต้องผายมือให้จาการ์ตาก้าวขึ้นไปเป็นเบอร์หนึ่งของภูมิภาค

อาซาม เอีย อาจารย์ทั้งหลายที่ออกมาพูดจาหน้าจอโทรทัศน์ดูหมิ่นถ่มถุยอินโดนีเซีย ก็โปรดกลับไปส่องกระจกดูหน้าดูตาท่านใหม่ แล้วจะพบว่า หน้าของท่านเต็มไปด้วยหยากไยเฝ้ามุมมูมอ้าปากแต่ละทีมีแต่เราเต็มลิ้น นั่นเป็นลักษณะการของความเก่า ข้อมูลท่านล้าสมัยเกินกว่าที่จะมาอวดกันใน พ.ศ. 2556

อินโดนีเซียเคยเป็นอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์มานานตั้งแต่สมัยก่อนตอนโน้นแล้วครับ ที่เนเธอร์แลนด์ยอมให้คนอินโดนีเซียเข้ามาอาศัยและทำธุรกิจได้ในแผ่นดินของตนเนเธอร์แลนด์ประเทศที่ผมพำนักพักอยู่ในขณะนี้จึงมีคนอินโดนีเซียอยู่ไม่น้อยเมื่อก่อนก็อยู่ด้วยความรู้สึกค้าขายดีกว่าคนดัตช์

แต่เดี๋ยวนี้ คนละเรื่องกันแล้วนะครับ อินโดนีเซียกลายเป็นประเทศสงบการเมืองมั่นคงเศรษฐกิจบูมตามมีความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกเป็นตลาดที่ผู้คนมีกำลังซื้อสูง คนชั้นกลางมีมากขึ้น พวกดัตช์และคนอินโดนีเซีย

ทั้งแผ่นดินทั้งหลายเริ่มกลับไปตั้งรกรากในอินโดนีเซียกันใหม่แต่กลับไปครั้งนี้ก็ไปเริ่มอะไรไม่ทันพวกที่ไม่เห็นแผ่นดินยามบ้านเมืองอยู่ในสถานะยากจนดกครีบ พวกนั้นสร้างฐานะจนรวยเป็นพัน เป็นหมื่น และเป็นแสนล้านกันแล้ว

ปัจจัยที่ทำให้อินโดนีเซียบูมคือ อัตราดอกเบี้ยต่ำ ขนาดของเศรษฐกิจที่ใหญ่โตมหาศาลกำลังซื้อสูง การเติบโตทางเศรษฐกิจ 6.5% ต่อเนื่อง และความก้าวหน้าของโลกออนไลน์

สถิติผู้ใช้เฟซบุ๊กตลอด พ.ศ. 2555 พบว่าอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีคนใช้เฟซบุ๊กมากเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากอเมริกา บราซิล และอินเดีย แต่ถ้าเปรียบเทียบในกลุ่ม 10 ประเทศอาเซียนด้วยกันแล้ว คนอินโดนีเซียใช้เฟซบุ๊กมากเป็นอันดับ 1 รองลงไปก็เป็นฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม และมาเลเซีย

ขณะที่ผมเขียนต้นฉบับของอังคารวันนี้ พ่อของผมนั่งอยู่ที่อินโดนีเซีย พี่ชายคนโตอยู่ที่ลาว เพราะหนึ่งในกลุ่มบาลานซ์ เป็นบริษัทวิจัยและที่ปรึกษาด้านกฎหมาย การค้า และการลงทุน พวกเราจึงต้องออกตระเวนเก็บข้อมูล ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตข้อมูลของจริงที่ไปพบเห็นด้วยตาตนเองไม่ได้

พ.ศ. 2554 พ่อนั่งเครื่องบินมาลงที่กรุงจาการ์ตาและนั่งเครื่องบินต่อไปลงบนเกาะแห่งหนึ่ง จากนั้นนั่งรถต่อไปอีกครึ่งวัน และนั่งเรือต่อไปยังกลางทะเลของอินโดนีเซีย ไปดูการผลิตติบูกในทะเลให้เห็นด้วยตาตนเองเรือดูดแร่ติบูกทุกลำต่อที่พระนครศรีอยุธยาและเอามาประกอบเป็นลำที่อ่าวไทย จากนั้นก็ลากมาดูดแร่ติบูกในทะเลของอินโดนีเซีย

เรือราคาลำละ 70 กว่าล้านบาท แต่ทำรายได้ให้เฉลี่ย 1 ล้านบาท/ลำ/วัน ตอนแรกที่ได้ยินข่าว ผมไม่เชื่อครับ แต่ต้องเชื่อเมื่อน้องสาวส่งหนังสือสารคดีที่สร้างโดยทีมงานบาลานซ์มาให้ดู ผมเอาไปให้คนเนเธอร์แลนด์ดูต่อ พวกนั้นตื่นตะลึงกันใหญ่ ในภาพยนตร์สารคดีก็เห็นหนึ่งเรือดูดแร่ติบูกของเจ้าอาณานิคมเก่าอย่างเนเธอร์แลนด์เหมือนกัน ลำหนึ่งพวกดัตช์ต้องลงทุนเกือบหนึ่งพันล้านบาท ทว่าดูดแร่ได้น้อยกว่าเรือที่ใช้เทคโนโลยีไทยกว่าครึ่ง

ติบูกเป็นแร่ที่ใช้เคลือบโลหะเพื่อป้องกันการผุกร่อนแหล่งแร่ติบูกอันดับ 1 ของโลกอยู่ที่อินโดนีเซียผู้ส่งออกติบูกอันดับ 1 ของโลกก็คือ อินโดนีเซีย.

● คุณนิติ นวรัตน์